

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt Danskernes Historie Online - Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

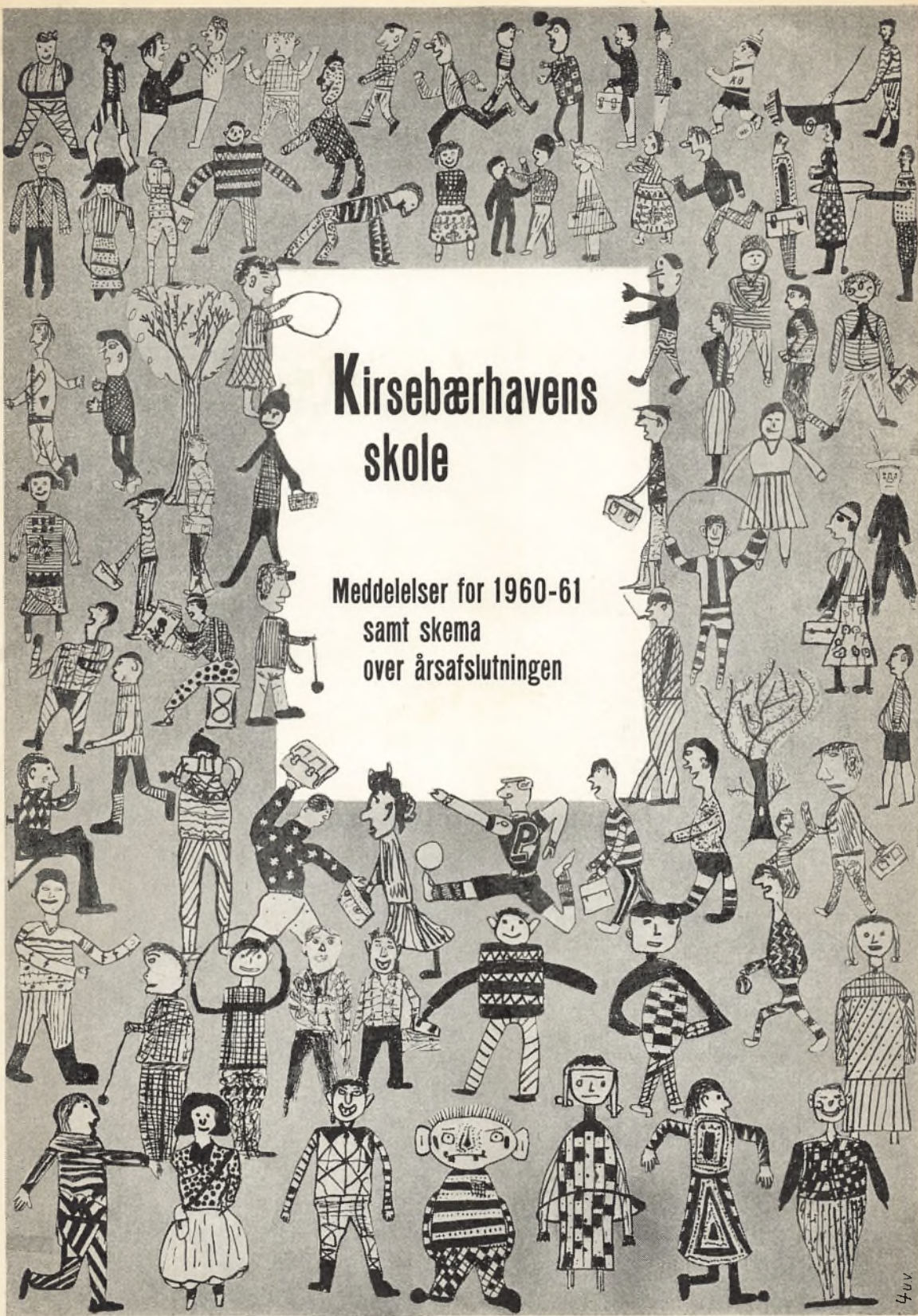
Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskeres Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

Kirsebærhavens skole

Meddelelser for 1960-61
 samt skema
 over årsafslutningen

Skolefag og skoleproblemer.

To gæstelærere på skolen.

John Powell fra England og *David Bullers* fra USA besøgte skolen i månederne omkring jul, John Powell i november og december, David Bullers i januar. De fulgte og deltog i undervisningen i de større klasser. Eleverne i disse klasser forstod hurtigt, at her var en god mulighed for at gøre praktisk brug af det engelske sprog, som de måske gennem et par år havde beskæftiget sig med og prøvet at lære, uden at formålet med glosesterperi og stiløvelse havde stået helt klart for dem. De opdagede, at de kunne forstå rigtigt engelsk og selv gøre sig forståelige på det fremmede sprog. For mange blev dette en opmuntring og en spore til yderligere arbejde.

John Powell brugte den meste tid til at rette vor udtale og lære os den rigtige engelske sprogmelodi.

Ind imellem fortalte han om engelske forhold, som var forskellige fra vore, og ved juletid lærte vi en del engelske julesalmer og -sange.

Alt i alt blev disse to fremmede, som hurtigt færdedes mellem os, som hørte de til, en stor inspiration for både elever og engelsklærere.

Kirsten Rendtorff.

Engländer om vort engelske.

De to måneder, jeg tilbragte på Kirsebærhavens skole, var mine to første måneder som engelsklærer i Danmark, og de dannede en meget behagelig indledning til arbejdet. Blandt grundene hertil var den udmærkede atmosfære, som man følte overalt på skolen, lærernes tålmodige samarbejde, og ikke mindst den store interesse, som de fleste af eleverne viste for det engelske sprog og for alt, hvad der har med England at gøre.

En af de mest påfaldende forskelle mellem en typisk dansk skole og dens side-stykke i England er sikkert den friere form for disciplin, som man foretrækker i Danmark. Det var højst interessant for mig at se, hvor godt dette system virkede i denne skole, og jeg er sikker på, at sådanne mere uformelle forhold mellem lærere og elever er særlig værdifulde i sprogundervisningen, hvor én af de største vanskeligheder er den, at få eleverne til at bekæmpe deres generthed for at tale på det fremmede sprog.

John Powell, m. a.
Oxford.

Selvom eleverne imidlertid slet ikke er hæmmede af ærefrygt for læreren, er de til gengæld ofte i høj grad bange for at gøre sig til grin for de andre i klassen, og jo ældre de er, desto mere kan denne tilbøjelighed gribe ind. Mon ikke, det er den allestedsnærværende danske humoristiske sans, der har skylden, for det samme har man også mærket hos voksne. Mærkeligt nok er børnene af denne grund ikke alene bange for at lave fejl, men også for at anvende den rigtige engelske udtale, især det rette tonefald, da det for danske ører så ofte kan lyde teatralsk eller affekteret. Ja, nogle af de allerbedste resultater i udtale og tonefald kom netop frem, når eleverne til deres store fornøjelse prøvede på at parodiere lyden af en typisk engelsk sætning. Jeg tror imidlertid, at de efterhånden bliver klare over, at det i virkeligheden ikke er bare spøg, og flere kolleger har fortalt mig, at én af fordelene ved kritik fra en englænder er, at eleverne endelig opdager, at en tydelig engelsk udtale med stemte s'er og alle de andre sære fænomener virkelig spiller en rolle, og at deres egen lærers krav om dette ikke skyldes nogen form for pedanteri eller eksentricitet.

Medens jeg benytter lejligheden til at udtrykke min beundring for den iver både engelsklærerne og børnene lægger for dagen, må jeg måske få lov til at tilføje, at jeg finder det uheldigt, at de engelske lærebøger (hvilket jeg har bemærket endnu mere i andre skoler) efter min mening ikke altid er helt tilfredsstillende, skønt man ser en forbedring i nogle af de nyere.

Til sidst vil jeg gerne sige tak til skoleinspektør Orla Lundbo og hele lærerpersonalet for al den venlighed, de viste mig, lige fra min allerførste dag på skolen.

John Powell.

Præsentation.

David Bullers er lærer ved en såkaldt High School (nærmest en slags gymnasium) i en af midtstaterne i USA. Hans speciale er fysik og kemi. Han har af sin løn sparet sammen til at tage et års orlov og tilbringer dette år i Danmark. Hans bedstefar var dansk, men David har først lært at tale vort sprog efter at være kommet hertil. Han viste os engang en række farvelysbilleder hjemmefra, og vi så her et helt andet USA end det, vi sædvanligt ser. Her er ingen skyskrabere m. m., men et landbrugsland, der på mange måder kunne minde om Danmark.

Her ved skolen deltog David især i engelsk- og fysiktimerne.

Han har i to omgange været på dansk højskole, været på besøg i Oslo, og i foråret har han været en tur til Sovjetunionen. Han vil i resten af sit år besøge andre dele af Europa.

Man ser, at han er vågen og interesseret i nye indtryk. Vi har været glade for at have ham hos os, han har med sit friske og ligefremme væsen været en god kammerat.

Han tænker på i de kommende år at tilbringe sin sommerferie (3 mdr.) i Europa, og falder hans vej forbi Kirsebærhavens skole skal han være hjertelig velkommen igen. Her skriver han lidt om sit indtryk af os.

K. D. Poulsen.

Amerikansk – dansk.

Det har været en stor glæde for mig at have tilbragt de sidste syv måneder her i Danmark, hvor jeg bestræbte mig på at skaffe mig et ægte indtryk af danske samfundsforhold. Især har jeg interesseret mig meget for skoleforhold og for at sammenligne dem med amerikanske.

Der eksisterer flere åbenbare forskelle, og en kort sammenfatning af mine iagttagelser kan selvfølgelig let skabe et falsk indtryk. Med dette forbehold vil jeg begynde med at sige, at jeg synes, at danske elever er – og er af sociale omstændigheder tvunget til at være – forholdsvis mere alvorligt beskæftigede med deres uddannelse end amerikanske elever. Det er uhyre vigtigt, at danske elever skaffer sig et omfattende kendskab til og en solid vurdering af fremtidens muligheder og krav og tidlig begynder på at forberede sig til at møde dem. Jeg mener, at der eksisterer flere muligheder for den amerikanske elevs fremtid, og at de eksisterer i et længere tidsrum, hvori elever kan vælge sit livsfag. Det er tilladt dem at forblive børn lidt længere. På grund af denne forskel på vore samfund kan eleverne i højere grad få lov at vælge mellem de fag, de vil følge, flere fag er stillet til rådighed, og disse uddannelsesmuligheder eksisterer for alle.

Amerikanske skoler har været kritiseret af pædagoger, politikere, præster, fagmænd, militære officerer og lægmænd (vi er vore egne strengeste kritikere) af mange grunde – bl. a. hævder de, at skolesystemet er skyld i, at visse nationale mål ikke er nået. Der er en tendens til at gøre skolesystemet til syndebuk i sådanne tilfælde. Her opdager man en anden fundamental forskel på de to systemer. Danske skolers bestyrelse interesserer sig mere for den enkelte elevs sunde og harmoniske

David Bullers.
Iowa.

udvikling, legemligt og sjæleligt, fremfor at de svarer til krav, der er dikteret af samfundsbehov – måske fordi Danmark ingen magtfuld rolle har at spille på verdensscenen. Amerika har været tvunget af sin etnologiske og ideologiske uensartethed til at bruge skolesystemet som et værktøj til at blande disse forskellige elementer sammen i et fungerende og harmonisk legeme.

Danske skoler bøjer sig mere i retning af en længere og mere liberal uddannelse, mens amerikanske skoler bøjer sig i den modsatte retning, nemlig af en mere grundig, og akademisk uddannelse. Nu, som en ledende verdensmagt, er Amerika blevet tvunget til at gøre skolesystemet til en brik i et teknisk og kritisk spil; det må spilles på en effektiv og fornuftig måde. Jeg håber bare, at den øjeblikkelige trang ikke vil være skyld i en forsømmelse af det enkelte barns personlige udvikling.

David Bullers.

Om konferencetimer.

Blandt de pædagogiske nydannelser inden for samarbejdet i og omkring skolen indtager konferencetimerne en fremtrædende plads, selv om ordningen desværre endnu befinder sig på forsøgsstadiet.

Formålet med disse timer er at give lærerne lejlighed til at drøfte hovedlinierne i det fælles arbejde, at give hinanden faglig og pædagogisk orientering og at udveksle synspunkter om både konkrete og almene emner, der vedrører arbejdet i skolen.

Konferencetimerne kan tilrettelægges både fælles og gruppedelt.

Som emner for fælles timer kan nævnes demonstration af materiale og undervisningsmetoder, beretning om kurser, møder, studierejser, forelæggelse af nye planer eller diskussion om praktiske problemer.

Undertiden kan det være formålstjenligt, at man deler sig i grupper. Der kan her være tale om både faggrupper og klassetrinsgrupper.

For halvandet år siden fik vi på Kirsebærhaven tilladelse fra skoledirektionen til at afholde 3 sådanne konferencer i undervisningstiden. Vi startede straks i januar 1960 og har siden haft konferencer i maj 1960 og i marts 1961.

Vi har drøftet principielle spørgsmål vedrørende anvendelsen af midlerne i skolens fond, pædagogiske hjælpemidler, den store, årlige bogombytning ved skoleårets afslutning, den praktiske anvendelse af skolens radio- og højtaleranlæg samt nogle problemer i forbindelse med de nye læseplaner.

Det er ganske umuligt på grundlag af kun 3 konferencer at give en klar vurdering af den værdi, de vil have for undervisningen. Meningen må jo være, at de afholdes regelmæssigt med relativt korte mellemrum; det kan således nævnes, at der på forsøgsskolen på Emdrupborg holdes ugentlige konferencer, på en almindelig kommuneskole vil én gang månedligt formodentlig være tilstrækkeligt.

Selve formen og indholdet for møderne har været noget diskuteret, og nogen helt tilfredsstillende løsning har vi vel næppe fundet frem til. Det er imidlertid ganske givet, at behovet for disse timer er stort, og det er vor opfattelse, at i det øjeblik der bliver mulighed for regelmæssige møder, og vi kan finde en fastere form, vil det positive resultat for lærerne og dermed for skolens hele arbejde heller ikke udeblive.

Aksel Rasmussen.   Bendt Thuesen.

Forældremøde med 1.-klassernes forældre.

Da de nye 1.-klasser mødte i skole for første gang d. 19. aug. 1960, blev de og deres forældre budt velkommen dels ved et fælles arrangement i gymnastiksalen, dels fik forældrene et glimt af deres barns klasseværelse, dets arbejdsplads for det kommende år. – Hr. Lundbo bebudede ved den lejlighed, at skolen påtænkte at indbyde til forældremøde – specielt for de små – allerede efter en måneds forløb. Dette skete i erkendelse af, at første dags kig indenfor i skolen kun kunne blive et glimt. En måneds tid senere vidste vi allerede mere om hinanden. Forældrene havde nu konkrete spørgsmål eller forslag at stille.

Fra skolens side var der udelt glæde over mødet med forældrene. For os er det værdifuldt at komme i kontakt med børnenes hjem, at høre, hvad de synes om at være herhenne, hvad de kan li', og hvad de er mindre glade for, det giver os alt sammen bedre forudsætninger for at løse vores opgave til glæde for hjem og skole. Ikke mindst i den tid, der var afsat til samtale i klassen mellem forældrene og barnets klasselærer, tror jeg, der skete noget værdifuldt. Her var begge parter indstillet på at finde hinanden, at spørge, forklare, stille forslag – og alle tre dele blev gjort fra begge sider, og der er bl. a. kommet det glædelige ud af vores møde, at vi ofte får besøg af forældre, som har et eller andet på hjerte, og som er blevet klare over, at det kan nytte at tale med os om det.

Det kendskab, vi på den måde får til hinanden, kan – tror jeg – komme til at danne en bedre baggrund for de arrangementer (større og mindre udflugter, fester, institutionsbesøg, discipliner ud over læseplanernes o.s.v.), som skolen påtænker at tilrettelægge ud over det daglige arbejde.

Hvis De derfor vil følge med i et – forhåbentlig – rigt facetteret og fornøjeligt skoleliv, så gør det til en god regel at komme, når der kaldes til forældremøde på Kirsebærhavens skole.

Else Folkov.

Sang i skolen.

Efter den nye undervisningsplan får børnene allerede sang fra 1. klasse. I 1. og 2. klasse gives to gange en halv time om ugen. De øvrige klasser får en hel time, med undtagelse af 4. og 5. klasse, der efter den nye undervisningsplan får hele to timer egentlig. I 8. og 9. klasse er der mulighed for at få to timer sang og musik (som supplerende timer).

Foruden at et udvalg af vore sange og salmer skal indlæres, opøves og udvikles børnenes musikalske sans. De lærer at lytte til og gentage brudstykker af melodier. Også rytmesansen opøves; til dette sidste benytter vi af og til rytmeinstrumenter, som virker inspirerende på børnene. De fleste af instrumenterne er hjemmelavede, og ofte har et barn sin egen lille tromme med, fremstillet af en urtepotte og en svineblære. Ind imellem får børnene lidt vejledning i blokfløjtespil. Også nodelæren er vi så småt i gang med, da det er så stor en hjælp ved indøvelse af nye melodier, at børnene kan støtte sig til noderne. Sidst, men ikke mindst, trænes børnene i at bruge stemmen rigtigt.

Inge Chrestensen.

Der gives drengene i 2.-klasserne et særligt tilbud, idet de – i sanglig henseende – bedst begavede drenge kan optages på sangskolen (Sct. Annæ gymnasium). Sanglæreren indstiller drengene, som foruden at have gode anlæg for sang også skal være dygtige i de andre fag. Dette sidste er en absolut betingelse, da sangskolen råder over færre timer i hovedfagene, dansk og regning, på grund af de mange ugentlige sangtimer. De indstillede børn skal møde til en prøve på sangskolen, og bliver de optaget, får hjemmet besked derom. Tager hjemmet imod tilbudet, skal barnet begynde på sangskolen efter sommerferien – i 3. klasse. På sangskolen får barnet mindst én times sang om dagen, og det kan evt. senere blive medlem af drengekoret.

Inge Chrestensen.

Norsk og svensk.

I den af Københavns kommunale skolevæsen netop udsendte skole- og undervisningsplan vil man under behandlingen af dansk kunne læse følgende beregnet for 6.-7. klasse: „Norsk og svensk. I disse klasser skal læses enkelte lette tekster på norsk og svensk. Oplæsning kræves ikke. Børnene gøres fortrolige med sprogene ved aflytning af bånd og grammofonplader.“ For 1.-3. realklasse: „Det vil være af værdi, at eleverne får lejlighed til at høre norsk og svensk gennem radio, tonefilm, bånd o. l. eller mere direkte ved udvekslingslæreres fortolkning og oplæsning. Fonetikken bør begrænses til det mindst mulige, og der stilles ikke krav om oplæsning på originalsproget. Det er ønskeligt, at eleverne i et vist omfang stifter bekendskab med prøver på værdifuld udenlandsk litteratur.“

Med denne nyordning mener man at være kommet nærmere løsningen af de krav, vor tid stiller til kendskabet af broderfolkenes sprog og litteratur.

Palle Bodnia.

Hvorfor grupperum ?

Her på skolen har vi 8 klasselokaler med gruppeniche og 10 med et helt afskildret grupperum. Dem er vi meget glade for. I de følgende stykker skildres hvorfor.

Grupperummet, eller „grublerummet“ som ungerne kalder det – i grunden ikke noget dårligt navn for et rum, der i denne larmens og de overfyldte lejligheders tidsalder for alt for mange børn står som det sted, der (når lige undtages det, hvor blu-

færdigheden kræver den absolutte afsondrethed) *alene* skænker dem den for grubleriets og tankeprocessen så nødvendige ensomhed og fred.

At der virkeligt hos børnene er dette behov for „at være sig selv“, og at de føler, at de i grupperummet får tilfredsstillende samme, bekræftes gang på gang af spørgsmålet: „Frøken, må jeg sætte mig ind og læse i grublerummet, men jeg vil altså helst være alene?!“ Og hermed er vi kommet ind på grupperummets betydning som mentalhygiejnisk foranstaltning, en for mig at se ikke ringe del af dets opgave.

Mange stridigheder kan undgås og mangt et sjælsopgør dæmpes ved at læreren i tide ganske stilfærdigt lempet det barn, som af en eller anden grund er ude af balance, ind i grupperummet, og der får det til at hjælpe sig med et arbejde, „som absolut skal være færdigt i dag“, f. eks. klippe bogstaver ud el. lign.

Men grupperummet har ikke blot betydning som en slags sikkerhedsventil. Af lige så stor værdi er dets mulighed for formidling af kontakt børnene imellem.

Får man en ny elev i klassen, vil i de fleste tilfælde hans/hendes optagelse i klassefællesskabet fremmes betydeligt, hvis „den nye“ får lov til at arbejde sammen med en eller flere af de flinkeste og mest hjælpsomme børn inde i grupperummet.

Også for de børn, der i almindelighed er for generte til eller på anden måde har vanskeligt ved at opnå kontakt med kammeraterne, gives der gennem grupperummet en enestående lejlighed til på tomandshånd at komme på talefod med de enkelte børn og således lidt efter lidt opnå den fra tidernes morgen så eftertragtede plads i fællesskabet omkring bålet.

Nå, endelig må man da ikke glemme grupperummet som den hyggelige hule, hvor gode venner mødes med hver sin yndlingsbog, og hvor den lune stilhed undertiden afbrydes af muntre kluk og oplæsning af herlige „bidder“, som banden *må* delagtiggøres i.

Men også som rent „undervisningsteknisk hjælpemiddel“ yder grupperummet læreren en uvurderlig støtte. Blandt de talrige eksempler, der kan nævnes herpå, skal her kun fremføres nogle enkelte.

I dansktimerne: a) Løsning af opgaver, der på samme tid kan beskæftige to eller flere børn f. eks. „sporlege“, „gåder“, etc. b) Uden at forstyrre den øvrige klasse kan børnene her høre hinanden i staveord, diktere en diktat o.s.v. Læreren kan læse en genfortælling eller give en diktat, som er velegnet netop for disse børn. c) Yngre børn og læseretarderede, der endnu ikke kan lade være med at stave og læse ordene højt, finder i stillelæsningsstunderne her et fristed, hvor de uden at genere andre og uden selv at blive generet af „hysser“ og schysser“ helt kan hengive sig i messen og mumlen af dagens tekst.

Også indenfor *orienteringsfagene* lærer man i allerhøjeste grad at sætte pris på rummet med den gode bordplads og ditto håndvask, når børnene går i gang med at fremstille plancher og modeller, *så farver, træuld, ler og meget, meget mer'* ryger en om ørerne. — Og så fryden ved og effektiviteten af at kunne vende tilbage til et arbejde, der ligger som man forlod det, og gå lige på hovedet i det.

Arbejder man med *gruppeundervisning* vil grupperummet i lige grad tjene som værksted og som mødeværelse, hvor de forskellige grupper planlægger arbejdets gang eller tilrettelægger en fremvisning af det stof, holdet har gennemarbejdet.

Det skulle næsten være unødvendigt at præcisere grupperummets fordele i tilfælde af indstudering af forskellig *underholdning*. Mens læreren instruerer nogle af eleverne i klasseværelset, arbejdes der i grupperummet med kulisser og dragter, mens en vanskelig sang gennemprøves for 117. gang.

Således kunne man blive ved med at fremføre eksempler på de muligheder, store og små, som grupperummet dagligt byder på, og uden hvilke undervisningen ville tabe betydeligt såvel i charme som i effektivitet.

Karen Weiss Petersen.

Tove Persson og noget af 2v i deres gruppeniche.

Til købmanden i grupperummet.

Et klasseværelse benyttes i almindelighed af flere forskellige klasser hver dag. Grupperummet kan derimod benyttes på skift, således at én klasse kan bruge rummet alene, f. eks. 14 dage, mens et arbejde står på.

I 4.z har vi været i den heldige situation at have et klasseværelse med grupperum helt for os selv. Vi benyttede os af det enestående held og gav os til at indrette en købmandsforretning derinde.

Børnene samlede emballage fra alle tænkelige varer og bragte det på skolen. I tegnetimerne blev der fremstillet plakater til forretningens udsmykning, samt lavet penge. Senere fik vi skolen til at forære os plasticpenge, da de hjemmelavede penge var meget uholdbare.

Da forarbejdet var gjort, blev der hentet ekstra borde i kælderens, og så blev varerne stillet frem.

I de kommende timer blev et hold på 5-6 elever sendt alene ind i grupperummet, mens resten af klassen havde regning. Og nu gik det løs. En fra holdet blev købmand, og de øvrige var så kunder. Kunderne blev udstyret med forskellige beløb og skulle nu købe rigtigt ind, samt holde øje med, at købmanden regnede priserne rigtigt ud.

Der er ikke tvivl om, at den form for regneundervisning er særdeles værdifuld. Børnene glemmer, at de har regning, og i deres iver kan de regne meget mere komplicerede stykker, end hvis de havde siddet til almindelig hovedregning.

Desuden får børnene ofte regnet mere, end de ellers ville have gjort, fordi alle går op i legen.

Jytte Jakobsen.

Man taler om tingene.

Er man så heldig at få et klasseværelse med grupperum, enten det nu er det åbne eller det lukkede, forøges mulighederne for effektiv undervisning i klassen betydeligt. Hvis man har 5-6 børn i klassen, som er hurtige til det skriftlige arbejde eller længe har læst biblioteksøger, er det rart at kunne anbringe dem nogle timer i en gruppe for sig og give dem ekstra opgaver; læreren er inden for rækkevidde med en hjælpende hånd samtidig med, at undervisningen i den øvrige del af klassen skrider fremad. Omvendt kan man læse ekstra i grupperummet med de svagere, mens klassen iøvrigt har stillelæsning eller skriftlige arbejder.

Ud over det rent faglige udbytte, arbejdet i grupperummet kan give, har det en stor opdragende virkning. Skolens „problem“ med pigerne og drengene, forsvinder hurtigt, når man nogle gange har blandet piger og drenge i en lille gruppe. En dag lod jeg f. eks. et fødselsdagsbarn vælge fem kammerater ud. De skulle male en landsby i fællesskab ;han valgte tre drenge og to piger, for som han sagde: „Pigerne kan male alle menneskene, så maler vi husene.“ Han havde altså åbenbart valgt efter faglige kvalifikationer og ikke efter køn.

Alle i klassen ved, at det en dag bliver deres tur til at arbejde i grupperummet. Betingelsen er blot, at de ikke giver anledning til skænderi og ikke vil prøve at dominere, så bliver man straks sendt tilbage til sin plads i klassen. Nogle vil måske mene,

at det skaber uro i klassen og virker forstyrrende for de øvrige; men det er mit indtryk, at det er et spørgsmål om tilvænnning hos børnene. Sidder man sammen i grupperummet om en fælles opgave, er det langt lettere for den lidt stille og tilbageholdende elev at åbne sig over for læreren og at komme i kontakt med kammeraterne. Man taler sammen om tingene, enten det nu drejer sig om mønstre, der skal males på urtepotter, eller det gælder en fristil om sommerferiens oplevelser. Dette er med til på et tidligt tidspunkt at fremme barnets anerkendelse af andres arbejde og dets respekt for andres meninger.

Sigrun Nordstrøm.

Situation fra dagligdagen.

I al undervisning er det en gylden regel, at man fra tid til anden varierer undervisningsformen. Erfaringsmæssigt har det vist sig, at det stimulerer interessen og derved også arbejdet.

Faget regning er ingen undtagelse fra denne regel, og da jeg i 3.A fandt tiden inde til at skifte arbejdsform, besluttede jeg mig til at lade børnene bruge deres opnåede regnefærdighed ved at genskabe en situation, som børnene kender fra dagligdagen.

Vi lavede en købmandsbutik i vores grupperum.

Idet jeg udnyttede børnenes lyst til at lege sig ind i de voksnes arbejde, brugte vi vore fri-øvelses timer til at fremstille penge og varer til butikken.

Pengene blev med gummistempler trykt på pap, som børnene siden klippede ud; også her legede vi: en dreng fik til opgave at trykke f. eks. 37,85 kr. (der var et stempel for hver gangbar mønt) og en anden skulle så klippe 19,40 kr. ud af samme stykke. Hvor meget var der tilbage?

Varerne blev lavet på forskellig vis; nogle ting kom drengene selv med – andre lavede vi selv, og atter andre fik vi fra større firmaer vi henvendte os til. Eksempelvis kan nævnes savsmuld i tobakspakker, træstykker i originale chokoladeomslag – alt sammen meget livagtigt, ja – så livagtigt, at vi med sorg måtte flytte til kælderens for at kunne få lov til at beholde butikken i fred for de svage sjæle, som blev fristede.

Undervisningen i butikken blev lagt til rette således, at to drenge på skift var købmand – ekspederede og skrev regninger. De andre elever købte, betalte, kontrollerede det tilbagebetalte, gik i klassen med varerne, og der førte de så en lille regnskabsbog, som jeg efterregnede. Købmandens regning skulle naturligvis også være korrekt.

Fra jul til påske regnede vi på ovennævnte måde, og da jeg gik tilbage til klasseundervisningen efter påske, blev jeg meget overrasket over at møde så stor en modvilje mod at slippe forretningen.

Det er min opfattelse, at denne halvvejs legeform at undervise på, i langt større grad burde anvendes i undervisningen og een ting er sikker: næste år skal børnene have lov til at bruge forretningen jævnlige, sådan at vi blander spøg og alvor sammen på en for begge parter tilfredsstillende måde.

Louis Nielsen.

Grupperummet, en byggeplads.

Der er ovenfor peget på flere af de muligheder for aktivisering af undervisningen, som grupperummet byder på. Lad mig blot give et par eksempler på, hvordan vi har brugt det i forbindelse med historie, geografi og naturhistorie.

Da vi talte om bonden i stavnsbåndstiden, byggede vi – efter et besøg på Fri-landsmuseet – en landsby op i kavs og papmaché, og grupperummet var den ideelle ramme om arbejdet. Den store plade, hvorpå de mange markstrimler var angivet, fik lov at stå uantastet, vi kunne gå til og fra, som det nu passede, et par stykker kunne slå sig løs derinde, mens vi andre var i færd med noget andet. Materialerne stod klar, vi skulle ikke først til at lave dem til.

På et andet tidspunkt lavede en gruppe en gennemskåret pyramide, så man kunne følge den snoede vej til gravkammeret, en anden gruppe fremstillede et nil-landskab, en tredje en oase, en fjerde Kilimanjaro.

Alle var også efter tur inde i grupperummet at arbejde i fred med en planche med billeder, tegninger og tekst om det husdyr, de nu havde valgt at fortælle om.

Det er muligt, at vi også kunne have gennemført det uden grupperum, men i så fald ville en lang række af initiativhemmende faktorer have gjort deres bedste for at spænde ben for foretagendet: den stadige skræk for, at andre havde pilleret ved arbejdet, den omhyggelige (tidsrøvende) oprydning efter hver time, irritationen over manglende plads til at udfolde sig på – for blot at nævne nogle.

Man kan derfor kun håbe, at alle skolemyndigheder og arkitekter vil forstå, at de penge, det koster at indrette grupperum i de nye skoler, er investeringer, hvis renter er en forøget arbejdsglæde, en stadig inspiration og udfordring til både lærere og elever.

Henning Østerberg.

Gymnastik.

Kirsebærhavens skole er en moderne skole – og hele undervisningsformen er lagt til rette efter de nyeste og mest hensigtsmæssige principper.

Således også gymnastikundervisningen, hvor der lægges særlig vægt på ved førende gymnastikpædagogers systemer at fremme elevernes harmoniske legemsudvikling, styrke, deres kondition og lære dem personlig hygiejne og ordenssans.

Blandt meget andet, som ikke var med i den gammeldags bøj-stræk-gymnastik, men som er af stor betydning for opøvelsen af børnenes bevægelsesfunktioner og hele velbefindende, indøves forskellige lettere rytmiske øvelser, forebyggende øvelser og øvelser i afspænding.

En lille „selvfølgelig“ ting, som det at sidde rigtigt på en stol, er af vigtighed, idet forkerte siddestillinger ikke alene vil hæmme barnets bevægelser, men også medføre træthed og overanstrengelse af ryg og arme. Den rigtige siddestilling indøves, ligesom børnene undervises i at stå og gå rigtigt.

Formålet er, at der gennem denne undervisningsmåde gives børnene et grundlag for forebyggende motion, som de ikke alene under opvæksten, men også senere i livet vil have stor gavn af til bevarelse af kroppens naturlige muskelfunktioner.

Bende Larsen.

Scenens brug.

På tegnesalens lille scene har vi forsøgt os med dramatik i klasserne 3.f.u. og 3.f.v. To timer om ugen har vi haft til rådighed, og nu, hvor skoleåret ebber ud, er vi blevet afæsket en udtalelse om forløbet af dette første forsøg.

Først: hvad ville vi med faget?

Det var vor hensigt at løse op for nogle kræfter, som vore piger og drenge ikke vidste, de var i besiddelse af. At opmuntre en spillelyst, der skulle dække det tomrum, som så ofte indtræder efter barnets leg. At overvinde lidt af den naturlige blufærdighed og unaturlige generthed.

Er dette nu lykkedes os? – Vor mening er: ja, og nej!

Men hvorfor ikke spørge „forsøgskaninerne“ selv? Altså – vi stiller spørgsmålet til 3.f.u.:

Pilo og Rud: Hvad er jeres mening om de timer, vi har haft i dramatik?

Åse: Det er dødkedeligt.

Bisser: Jeg kan godt lide disse timer.

Inge H.: Vi har det sjovt, men kun når vi bestiller noget.

Bisser: Sådan at komme op og få lov til at sige noget, også om lærerne for eksempel.

Timm: Det trænger de til.

Birthe: Jeg glæder mig altid til timerne.

Det kan her være passende at indskyde, at det, vi har beskæftiget os mest med i årets løb, er ekstemoralspillet. Ved dette forstår man et spil, der igangsættes ved, at en grundidé forelægges de optrædende, som så improviserer over det givne emne. Fordelen ved disse spil ligger i, at de optrædende får lejlighed til at skabe noget, der er et gyldigt udtryk for deres øjeblikkelige ståsted og udviklingstrin, og således dækker den helhedsfølelse, vi oplever og handler efter.

Denne springen lige ud i spillet har den fordel, at „forsøgskaninerne“s egen følelse, fantasi og karakterisering danner en naturlig begrænsning af spillets muligheder og derfor ikke tager magten fra dem.

Men lad os nu høre mere.

Bisser: Når man har været på scenen én gang, så er man ikke bange for at gøre det næste gang.

Inge T.: Det hjælper mægtigt, hvis man skal holde foredrag i klassen.

Inge H.: Vi har også kunnet holde tale ved vores konfirmation.

Sejr: Ja, jeg synes også, det er sjovt.

Birthe: Sejrr har jo også skrevet skuespil for os.

Sejr: Vi var jo nødt til at tjene nogle penge til vores klasses tur til Harzen, og så måtte jeg jo skrive et julespil.

Ove Rud.

Pilo: Har du skrevet skuespil før?

Sejr: Nej, men jeg satte mig bare ned og tænkte på personerne, og hvad de ville sige, og så var „Nisselæderjakkerne“ der.

Pilo: Men du har jo skrevet et skuespil til. Hvorfor gjorde du det?

Sejr: Fordi De sagde, jeg skulle. Det er et spil om negerspørgsmålet. Om en hvid pige, der bliver forelsket i en farvet, og de vanskeligheder hun kommer ud for med sin far og mor, og sine klassekammerater.

Pilo: Har du flere skuespil på programmet?

Sejr: Ja-h, men jeg vil ikke sige ret meget mere om det, end at det er en eventyrkomedie om en prinsesse, der er stum.

Erling: Det var da også skægt, da vi var i Ugerevuen i radioen.

Vivi: Ja, og da vi spillede til kirkebazarenovre i Vinhaven.

Ernst: Jeg kan nu bedre lide at passe belysningen.

Erling: Det er da også sjovt at male og lave dekorationer.

Jette: Kan I huske til „Vi underholder hinanden“, hvor vi glemte at tage fremkaldelser. Der var ingen, der vidste, vi var færdige, og så glemte de at klappe.

Maila: Ja-h, er du åndssvag. – Men er det rigtigt, at disse hersens høje herrer fra skole-et-eller-andet-kontor kommer og ser os?

Kirsten: Gud, så må vi i gang med „Den lykkelige Rejse“. Hr. Rud, nu må De se at blive færdig med det skriveri, så vi kan komme til at prøve.

Ernst: Kommer de?

Kirsten: Ja, selvfølgelig – og de skal få fantasien på komedie!

Go' fornøjelse,

3'f.u., *Frank Pilo, Ove Rud.*

Kirsebærhavens Scene, den 21. april 1961.

Fjernsyn og skole.

„Næh, det er dog for galt, sidder du og sover i timen, Søren!“

Søren farer forskrækket op og ser sig forvirret om i klassen. Måske sov Søren, eller måske sad han bare og fantaserede over, hvad han havde set i fjernsynet aftenen i forvejen.

For hjemme hos Søren har de naturligvis fjernsyn. I den klasse, Søren går i, er der 30 børn, og 25 af disse har fjernsyn. Så tilfældet med Søren er desværre ikke en sjælden foreteelse, selv om der i aviser og fra anden side er talt og skrevet så meget om det sundhedsmæssigt uheldige i, at børnene forsømmer den nattesøvn, som de har så hårdt brug for.

De fleste af Sørens kammerater ser hver aften „Aktuelt“, d.v.s. de først er i seng over halv ni, og da de endnu kun går i 1. kl. og møder hver hver morgen kl. 8, kan det ikke undgås, at det går ud over børnenes lyst til at gå i gang med skolearbejdet.

Og alle de indtryk der kommer til børnene gennem TV?

Mange udsendelser, især de, der specielt er beregnet for børn, er udmærkede, morsomme og belærende. Men ellers er det jo desværre ofte tilværelsens skyggesider, der endda i dramatiseret form vises på skærmen. Forældrene bør måske nok i højere grad, end det er tilfældet i mange hjem, være opmærksomme på, at mange udsendelser, også blandt dem, der ikke direkte er annonceret som uegnet for børn, kan gøre for voldsomt indtryk på det modtagelige barnesind.

Altså, kære forældre, på hovedet i seng med Søren!

Kirsten Brinkløv.

„Frikadellesløjde“.

Betty Fenger Hansen.

„Frikadellesløjde“ eller skolekøkken er et fag, som de fleste børn er meget glade for.

Her på skolen er der to meget fint indrettede skolekøkkener med plads til 18 elever i hvert. Eleverne starter med laboratorieundervisning, d.v.s. at hver elev tilbereder hver sin portion mad, og alle elever laver det samme. Når de først har fået et grundlæggende kendskab til de forskellige fødevarers tilberedning, går vi over til familieundervisning, dette synes børnene som regel er morsommere.

Hver familie består af 6 elever og familievist bliver de inddelt efter højde, da bordene er i 3 forskellige højder, og arbejdsstillingerne skulle gerne være de rigtige.

- Nr. 1 i familien dækker bord, tørrer støv af, rydder op, og ordner regnskab.
- Nr. 2, 3 og 4 laver mad og gør rent.
- Nr. 5 har selv varer med hjemmefra og bager en kage, som de tager med hjem.
- Nr. 6 vasker og stryger køkkenlinned.

Børnene skifter numre hver gang, så de når alle at komme igennem de forskellige arbejder adskillige gange i løbet af et år.

Foruden madlavning bliver der gennemgået teori om hver fødevarergruppe, og børnene har en arbejdsbog, hvori de skriver opskrifter og en del teori.

Det er mit indtryk, at børnene går op i arbejdet med liv og lyst, og selvgjort er som bekendt velgjort.

Betty Fenger Hansen.

I årets løb.

Stafet-referat.

Di: Vi har i år fortsat den gode tradition med at lade klasserne underholde hinanden den sidste dag før ferierne. Der har været 4 hold, delt efter klassetrin. Hos de store elever fra 8. klasse og opefter har vi før efterårsferien ladet elever fra de 7 klasser selv danne rammerne om underholdningen, og med Peter Westergård fra III's som konferencier gik det fint og fornøjeligt med ektemporalspil, musik og oplæsning. På den måde blev det helt elevernes dag.

For de andre holds vedkommende har lærerne samlet trådene og ledet klassernes optræden.

Øb: I forbindelse med „Vi underholder hinanden“ for de større børn på tegnesalen var der udskrevet en lille konkurrence. Eleverne skulle skrive en kort historie begyndende med ordene: „Det var kort før jul – –“ og sluttende med: „– og sådan blev det alligevel den bedste jul, de (han, hun, den, det – –) havde haft.“ Det mellemliggende måtte de selv sørge for. De fleste historier kunne uden videre være gledet ind i diverse julehefter, skønt de vel nok var en kende mere originale end de professionelle. En af deltagerne skrev som følger:

„Det var kort før jul, en mand kom gående hen ad vejen med sin hest. Den skulle hen på torvet og sælges til en slagter. Da de kom derhen, var der en masse gæs og ænder, og alle folk købte gæs og ænder. Der var ingen, der ville have hestebøf juleaften. Så måtte manden gå hjem med sin hest igen, og så fik den en masse havre, og så blev det alligevel den bedste jul, den nogensinde havde haft.“

Lars – 6. kl.

Di: Før påske havde alle hold Quiz med præmier til vinderne. Forud havde klasserne fået at vide, hvilke fag der skulle repeteres, og en udvælgelse af klassens elever fandt sted.

Ni: Efter at skolen blev indviet den 14. maj 1959 med fest for både elever og lærere, har vi hvert år på denne dato fejret vor „fødselsdag“ med fest i skolegården.

De to foregående år er der bl. a. blevet udskrevet en konkurrence om, hvilken klasse, der pynter det sjoveste, pæneste eller mest originale bord – og det har altid været et uhyre vanskeligt job at udvælge en enkelt klasse som vinder, da alle gør meget ud af bordpynten.

Øb: I år strøg vi pynten og gik på sportspladsen, hvor lærerinderne imponerende vandt en håndboldkamp mod pigerne.

Ni: og lærerne lige så imponerende tabte i fodbold mod drengene. Bagefter sad vi ved lange borde i skolegården mens Bende Larsens piger underholdt med rulleskøjtedans og sømandsreel. Traktementet var en cola og en snegl til hver – samt en ekstra forsyning til de klasser, der slæbte borde ud og ind. Det hele sluttede med en „swing-om“.

Lb: Næ forresten – slutte gjorde det ikke, for nu gik de fire øverste klasser, alle lærerne og nogle indbudte op i gymnastiksalen. Her blev årets Heering-legat

Heeringlegatet 1961 til Lizzie Zwinge.

af fuldmægtig *Tengvad* tildelt *Lizzie Zwinge* fra realen, og så gik de voksne ned til indvielsestraktementet på lærerværelset, mens de unge danser skoleåret af på afslutningsaftenen.

DIØbNILb.

Folketingsvalg på skolen.

Som et aktuelt indslag i historieundervisningen arrangerede en kreds af skolens historielærere kort før sidste folketingsvalg et møde med aktive politikere for skolens elever over den undervisningspligtige alder.

På grund af den stærke politiske aktivitet så kort før valget lykkedes det kun at få repræsentanter for tre politiske partier, nemlig kommunelærerinde *Else Galle* fra D.K.P., fru *Marie Louise Ersøe* fra Venstre (fruens mand er opstillet i 19. kreds) samt borgmester, *M.F. Erhard Jacobsen* fra Socialdemokratiet.

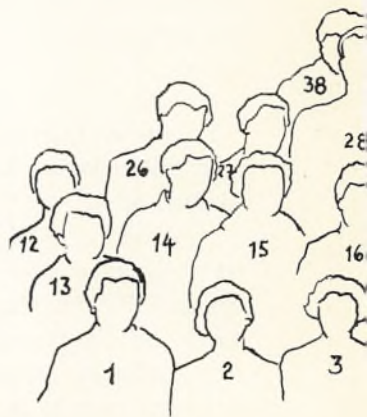
Mødet var arrangeret som et regulært valgmøde med en af skolens elever som ordstyrer og med begrænset taletid for „kandidaterne“.

(Fortsættes side 22).

PERSONALET 1961

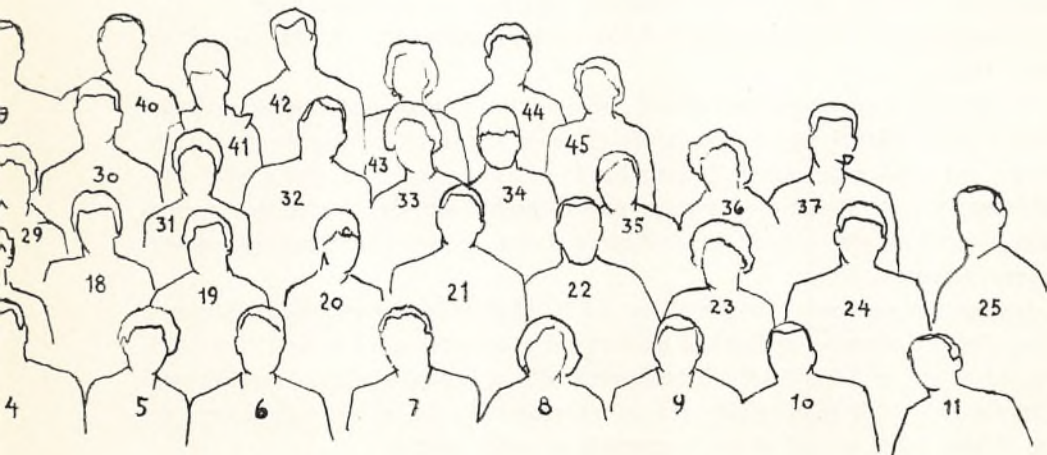
Skolens 1200 børn har dannet 44 klasser. Timerne er blevet læst af 45 lærere, hvoraf de fleste ses på ovenstående billede, som vi hidsætter for at forældre og elever, der ikke kender alle lærerne, kan se hvordan den og den ser ud.

1 <i>Ellen Olesen</i>	24 <i>Leth Petersen</i>
2 <i>Elsebeth Grum</i>	25 <i>Palle Bodnia</i>
3 <i>Inge Chrestensen</i>	26 <i>Betty Fenger Hansen</i>
4 <i>Bruno Milø</i>	27 <i>Signe Wiskum</i>
5 <i>Else Diemer</i>	28 <i>Aksel Rasmussen</i>
6 <i>Orla Lundbo</i>	29 <i>Birgit Madsen</i>
7 <i>Kaj Poulsen</i>	30 <i>Per Krogsgård Thomsen</i>
8 <i>Kirsten Kappel</i>	31 <i>Bende Larsen</i>
9 <i>Henning Lehm</i>	32 <i>Mygind Knudsen</i>
10 <i>A. V. Hansen</i>	33 <i>Inge Vidø</i>
11 <i>Frank Pilo</i>	34 <i>Tove Persson</i>
12 <i>Randi Nielsen</i>	35 <i>Aksel Hansen</i>
13 <i>Lilian Ivanouw</i>	36 <i>Kirsten Rendtorff</i>
14 <i>Jytte Jakobsen</i>	37 <i>John Rasmussen</i>
15 <i>Grethe Mathiasen</i>	38 <i>Else Folkov</i>
16 <i>Ellen Pedersen</i>	39 <i>Daniel Nielsen</i>
17 <i>Julie Agersnap</i>	40 <i>Bendt Thuesen</i>
18 <i>Bodil Toftdahl</i>	41 <i>Birthe Nielsen</i>
19 <i>Else Rahr</i>	42 <i>Henning Østerberg</i>
20 <i>Birthe Schmidt</i>	43 <i>Kirsten Pihl</i>
21 <i>Ove Rud</i>	44 <i>Louis Nielsen</i>
22 <i>H. C. Larsen</i>	45 <i>Kirsten Brinkløv.</i>
23 <i>Inge Nissen</i>	

fol. Nick Toftdahl.

John Rasmussen.

Fru Else Galle indledte med en historisk oversigt med vægt lagt på industrialiseringens gennembrud som omdanner af samfundet, mens næste taler fru Marie Louise Ersøe gav en alsidig orientering om den borgerlige bloks stilling til de vigtigste problemer og til valget, hvorefter borgmester Erhard Jacobsen gennemgik det største regeringspartis resultater og kommende opgaver. Dette indlæg blev givet på en så charmerende facon og på en så letfattelig måde, at kontakten med den ungdommelige „vælgerskare“ hurtigt blev etableret, hvilket i høj grad var medvirkende til, at eleverne glemte deres forståelige generthed og ligefrem bombarderede talerne med vel gennemtænkte spørgsmål, der vel at mærke var af egen konstruktion. Og hvad enten spørgsmålene drejede sig om partiernes stilling til ungdommens uddannelsesforhold, socialdemokratiets boligpolitik eller Sovjetunionens udenrigspolitik fik de spørgende særdeles fyldige og præcise svar.

Mødet må karakteriseres som en afgørende succes, og må dette blive bestemmende for, at initiativet fortsættes med andre arrangementer, der bringer skolens samfundsorienterende undervisning i nærmere kontakt med de virkelige forhold.

Den megen talen om aftagende politisk interesse og dermed følgende sløvhed over for samfundets styre og organisation er begrundet, og forholdet kan kun ændres, hvis ungdommen allerede i skolen opdrages til senere at skulle tage selvstændigt standpunkt til politiske spørgsmål for derved at udnytte de muligheder, der ligger i vort demokrati.

John H. Rasmussen.

SAM-SAM.

I oktober 1960 mødtes *Lis Nørbo*, *Frank Pilo* og undertegnede for at drøfte en idé om sammenkomster for de ældre elever. Hensigten var den, at elever fra 8. kl. og opefter sammen med udgåede elever skulle kunne mødes en gang om måneden til foredrag, causeri eller lignende, efterfulgt af en times dans.

Arrangementet fik navnet SAM-SAM og blev gennemført første gang i november 1960.

Vi startede med overbetjent *Brock*, som talte om ungdomskriminalitet. I december holdt vi julebal, og i januar havde vi besøg af overbibliotekar *Britta Olsson*, som talte om ungdomslitteratur. I marts havde vi elevernes første eget ønske: Premierløjtnant *W. A. Kristiansen* fortalte om de problemer, der møder den værnepligtige. I april måned holdt dr. med. *Kirsten Auken* et fortrinligt foredrag om ungdommens sexualproblemer.

Jeg tror, at man roligt kan fastslå, at SAM-SAM er blevet en succes. Eleverne har ved deres tilslutning, lydhørhed og fortrinlige opførsel givet os lyst til at fortsætte. Vi håber, at SAM-SAM vil blive en tradition her på skolen. Vi håber også på, at eleverne med tiden glider ind og overtager en del af arrangementet; det kunne f. eks. blive en del af det kommende elevråds arbejde.

Per Krogsgård Thomsen.

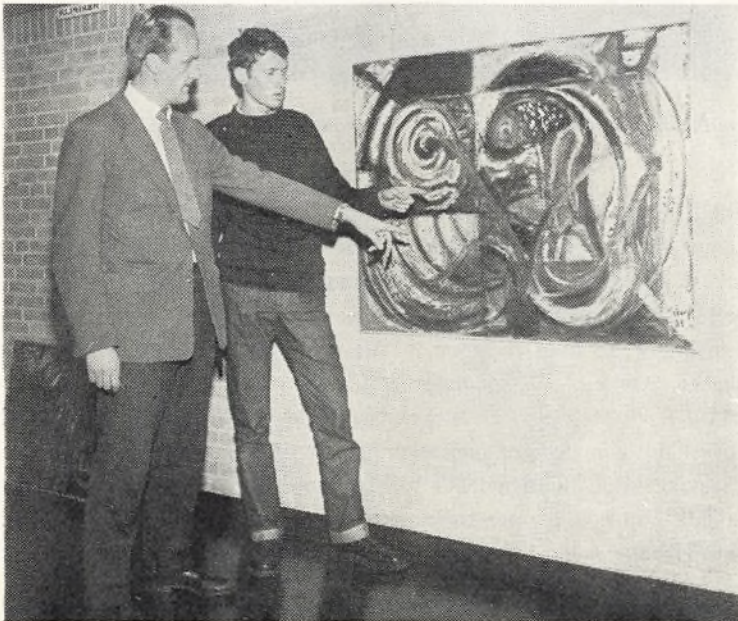
Kunsten i forhallen.

Vi har siden sidste årsskrift blev redigeret haft flere udstillinger af malere og billedhuggere. Kunstnere, som både kraftfuldt, poetisk og individuelt tolkede sig selv og samtiden. Målt med kunst-akademiske alen kan skolen være stolt af disse udstillinger. Men den megen kunst-akademisme er kedelig og dræbende for vores umiddelbare oplevelse af værkerne. Jeg vil derfor undlade at efterligne de akademiske kunstbetragtere og i stedet for give et lille indtryk af, hvad vi har oplevet.

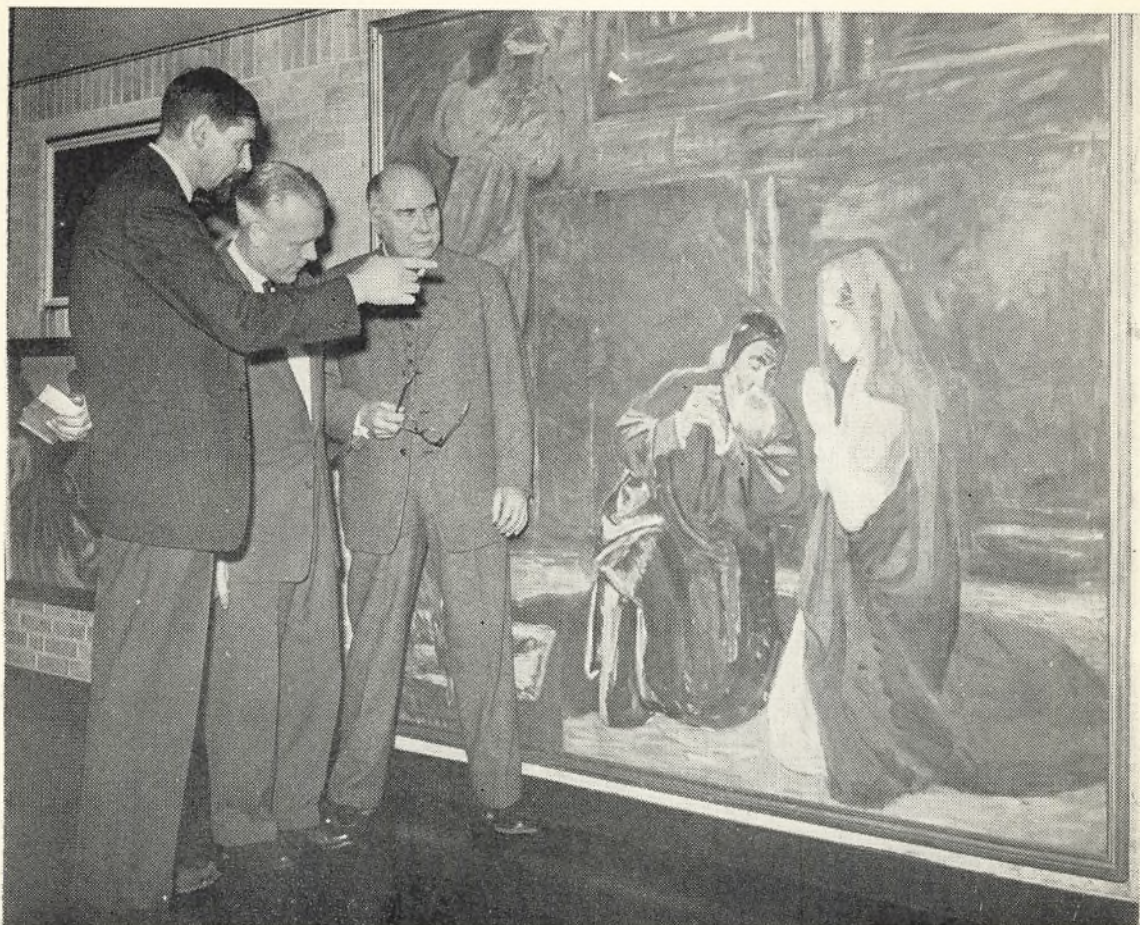
Både børnene, forældrene og skolens personale har indbyrdes været uenige om de forskellige værkers værdi. – Det er godt – det er liv! Thi så har kunstneren talt og dermed vakt til begejstring eller modsigelse.

B. O. Lodewiges van Mynden, som stammer fra Friisland, men kort før den 2. verdenskrigs udbrud måtte flygte for nazisterne til Sverige, viste os i billedet „Synkende Menneske“, hvilke lidelser og kampe en statsløs og flytning må gennemleve. Med „Faust i Atomalderen“, så vi hans visioner over angsten for, at atomalderen vil sprænge mennesket og universet. En manende appel til os alle om, at disse kræfter indebærer alternativet: Totalt liv – total udslættelse. Med en intensitet i farve og penselstrøg, der tåler sammenligning med van Gogh, viste han os i ca. 50 billeder, at kamp og lidelse modner og gør stærk – at lyset kun får karakter, hvor skyggen er med.

Den unge talentfulde maler: *Peter Nyborg*, udstillede sine 13 billeder, som kort forinden havde været på Trefoldigheden. Flere af billederne kaldte han Maske.

Peter Nyborg og Axel Rasmussen.

Per Iversen, L.b. og Axel P. Jensen foran en stor bibelsk komposition af Ax. P.

Et stort billede med denne titel gav os et dybt indtryk af, hvordan nutidens ansigt er stivnet i en grotesk og intetsigende grimasse. I dystre farver, hvor en mørkeblå dominerede, så vi tidens spejlbillede af teknikens og specialiseringens menneske, der må kvæle sine oprindelige og livgivende følelser under en byrde af formler og tørre ord om alt, hvad livet rummer. – Alt gøres til intellektuel snik-snak. – Vort ansigt bliver en maske. – Vi glemmer at leve!

Med *Axel P. Jensen* og *Per Iversen* rykkede vi ud i dansk natur med de skiftende årstider. Motiver, former og farver fik os til at genopleve, at naturen stadigvæk er den evige kilde til frihed. Vi blev taknemlige over, at disse to malere med deres besjælede naturskildringer over motiver som havet, markerne, træerne, klitterne og menneskene fyldte os med optimisme. Thi disse billeder viste os to mennesker, der turde opleve naturens kraft – og da lykkes livet, aner man!

Fru *Eugenia Noormagi* har, mens disse linier skrives, en stor udstilling med 25 billeder.

Man skal uden tvivl lede længe blandt malere for at finde et smukkere malerisk udtryk for kontrasterne lys og skygge end fru Noormagis. Hendes billeder er en betagende verden af lys.

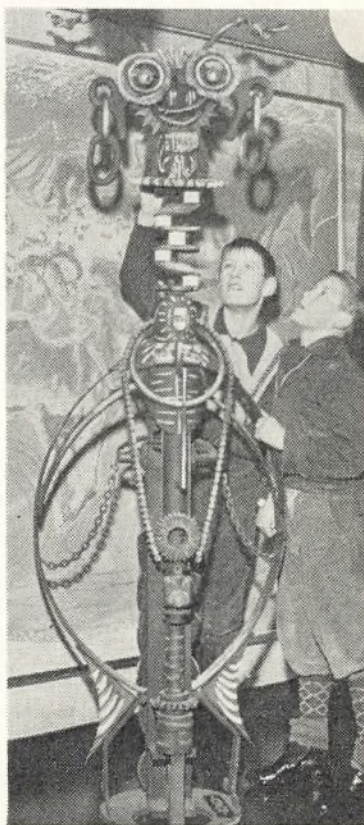
Og skulle fruens udstilling blive den sidste i dette skoleår, er den så afgjort et smukt punktum for en sæson fuld af gode oplevelser med kunst.

Vi mener, at den store mulighed, vi på Kirsebærhaven har for at arrangere kunststillinger, er et værdifuldt supplement til undervisning og opdragelse. Kunstnerne taler om tiden i tidens sprog så levende og påtrængende at det uundgåeligt vil sætte sine spor. Har De lyst og interesse i at være med til disse arrangementer, er De mere end velkommen til at give Deres mening til kende og til at være medarbejdere.

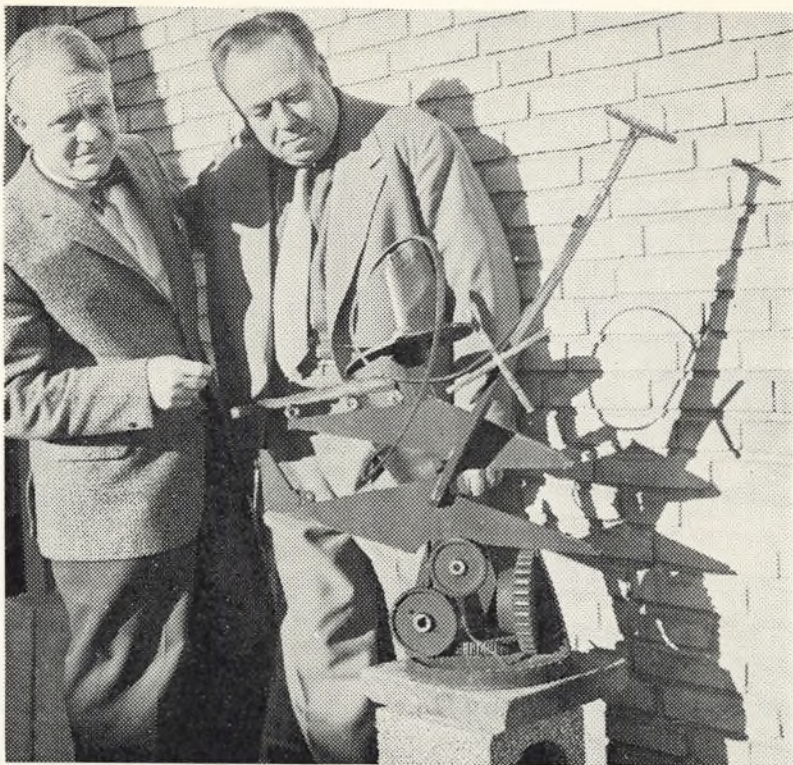
Aksel E. Rasmussen.

Abstrakt jernskulptur på „Kirsebærhaven“.

Gennem *Vagn Hansen* på „Valbybladet“ fik skolen i efteråret kontakt med *Gilbert Nielsen*, der har gået på *Folmer Bonnén's* skole, og som har arbejdet sammen med *Robert Jacobsen* som abstrakt skulptør. Bekendtskabet resulterede i en stor udstilling af Gilberts arbejder, der var opstillet i forhal og grønnegårde. En tid stod de klædt i sne med fin sort silhuetvirkning, men også de lysegrønne plæner danner en smuk kontrast til det mørke metal. Vi var glade, da Gilbert Nielsen ved afslutningen af sin opvisning lod os vælge et stykke at beholde. Det blev „Pearl Harbour“, japanernes bombeoverfald af amerikanernes stillehavsbase, en klar og lettilgængelig ting. Ved skolens fødselsdagsfest overdrog han os yderligere „Nybyggerne“, som står i den anden grønnegård og fortæller om pionerernes færd vest på over prærien. Et tilfælde ville, at vi selv samlede ind til Kongo, da Gilbert skænkede sin „Lumumba“ til „Ekstra-bladet“'s indsamling, så vi kunne byde 1000 kr. uden konkurrence og hjemføre skulpturen, der i mellemtiden havde fået et tragisk indhold: den congolesiske frihedshelt var blevet dræbt. „Lumumba“ fik naturligt sin plads ved siden af verdenskortet i „Christel-Heering“-hjørnet med an-

„Lumumba“.

Gilbert Nielsen fortolker Pearl-Harbour.

den afrikansk kunst- og kunsthåndværk, en dejlig pagaj, som skibet har fisket op af Kongo-floden og sendt videre til skolen. På kort tid er denne skulptur blevet noget, der hører til „Kirsebærhaven“, og som vi nødigt ville undvære. For den og de to andre takker vi Gilbert Nielsen og ønsker ham fremgang og overskud til mange nye arbejder i årene, der kommer.

Hvordan begyndte det egentlig?

Det sidste led i politiets færdselsundervisning, Kasparteatret, der roses meget blandt skolefolk, er faktisk en indirekte undervisningsform, hvor deltagerne og tilhørerne spiller sammen. Børnene, der ser forestillingen, både lytter, ser og er aktivt med – de enkle regler går ind i børnenes bevidsthed uden at den såkaldte “pegefinger” anvendes. Sympati og antipati er en medvirkende faktor, og da alt – som i alle eventyr – ender godt, så er det hele godt.

Men – kan man så spørge – hvorfor har man først nu efter godt 13 års forløb givet 1. klasserne den undervisning- Fordi Københavns politi først nu har kunnet få et teater, som det skulle være og samtidig de aktører, der var i stand til at udføre rollerne pædagogisk forsvarligt.

I 1946 var der i København sat en rekord – 13 børn var dræbt i færdslen. Det var en følge af besættelsen, hvor kun få børn var dræbt og kommet til skade ved færdselsulykker, da vi i realiteten ingen færdsel havde de fem år. Pludselig kom tusindvis af køretøjer på gaden, børnene var ikke vokset op med færdslen – derfor fik vi det store antal dræbte børn i 1946.

Daværende skoledirektør Thorkild Jensen og politiinspektør E. Groes-Petersen enedes om, at man forsøgsvis i 1947 skulle lade uniformerede politimænd give eleverne i 2., 3. og 4.-klasserne en slags færdselsbelæring. Dette forsøg lykkedes så godt, at skoledirektionen ønskede politiets fortsatte medvirken også i de øvrige klasser til og med afgangsklasserne. 2. klasserne skulle have politiet i 3 timer (deraf den ene som anskuelserundervisning på gaden) og afgangsklasserne 2 timer. De øvrige klasser 1 time.

Små tilskuere til Kaspar-teatret.

Cyklistprøvens nr. 13 sendes af sted.

I 1949 iværksattes så arbejdet med skolepatruljer ved 2 skoler, og da Københavns skoledirektion m. fl. kunne godkende ordningen, fortsattes arbejdet, således at der i dag er skolepatruljer ved 73 københavnske skoler. Denne ide bragtes først videre til de øvrige nordiske lande – senere til andre vesteuropæiske lande herfra. I de 12 år har der i København været uddannet 7.400 større elever til dette arbejde, hvor de hjælper deres øvrige kammerater med at komme sikkert til og fra skolen.

Cyklistprøverne er et væsentlig led i skolens og politiets samarbejde for at gøre eleverne til gode cyklister. Ca. 3000 skoleelever deltager i cyklistprøverne om året, og beståelsesprocenten bliver bedre og bedre år for år. Sidste år bestod således ca. 58 % – et smukt resultat, når man kender de svære og strenge regler for at kunne bestå denne prøve. På 9 kontrolsteder står civile politimænd og bedømmer elevernes kørsel. Der er 22 fejlgrupper, og hvis en elev blot begår een

fejl, betyder det, at eleven ikke består prøven. Kun få voksne ville kunne klare denne special-prøve.

I den nye skolelov er det et krav, at lærerne selv skal give færdselsundervisning. Færdslen er jo i dag en betydende faktor, og det er nødvendigt, at vi alle indstiller os på dette problem. Alle parter – forældrene, skolen og politiet er – og må være interesseret i, at børnene lærer og efterlever de givne regler. Statistisk kan man se, at børnene gennem de 12–13 år har klaret sig langt bedre end de voksne i færdslen. Man bør erindre, at de børn – som engang selv skal være forældre – uden tvivl vil kunne oplære deres børn som gode færdselister. Men selv om lærerne således skal deltage aktivt i skolens færdselsarbejde, kan skolen fortsat få politiets assistance i København. Dette nu mangeårige samarbejde har bevirket, at politifolkene på skolen betragtes som velkomne kolleger. I dag er det ganske naturligt, at den uniformerede politimand kommer og går på skolen. Der er sandelig skabt et tillidsforhold mellem børn og politi, som uden tvivl vil været et samfundsmæssigt gode.

Ricard Lindebro.

Færdselsundervisning i 1. kl.

I efteråret var Kirsebærhaven så heldig at få Kasparteatret, det sidste nye inden for færdselsundervisning, på besøg.

Kaspar er alle børnenes ven, og han har dem alle i sine små hænder. De små i 1. kl. følger ham i tykt og tyndt og er parate til at hjælpe ham med hele deres barnesjæl. Heldigvis er det Kaspar, der kan færdselsreglerne, og de væmmelige trolde, der ikke kender noget til nogle regler – og ganske uden børnene lægger mærke til det, får de gennem stykket repeteret de ganske almindelige færdselsregler, netop dem, de har hørt om i klassen. Det er en mægtig form for indlæring – der er nemlig ingen tvivl om, at børnene husker, hvad deres ven Kaspar har sagt.

Den største oplevelse for den lærer, der er med sin klasse til Kasparspil, er at se på børnenes henrevethed – de er i den grad begejstrede, når det går Kaspar godt, og der er ikke langt til tårer, når Kaspar er lige ved at blive fanget af de fæle trolde. Som lærer kunne man fristes til at føle en lille smule misundelse på Kaspar over den helt fantastiske magt, han har over børnene. Vi lærere må være politiet meget taknemmelige for idéen og dens udførelse.

Tove Persson.

Skolepatruljerne.

Skolepatruljerne har i år som tidligere udført deres arbejde fuldt tilfredsstillende. At også politiet anerkender vore patruljers fine arbejde, viste de ved at invitere to af de unge mennesker, Hans Jørgen Grenå, IIIs, og Kirsten Andersen, IIlu, på en tur til Stockholm, hvor de sammen med politikommissær Lindebro overværede de svenske kollegers årsfest og i fire dage deltog i en række fester og arrangementer.

Daniel Nielsen.

Avisindsamling.

Ideen i denne foranstaltning er, at lære børnene at gøre en indsats til fælles bedste og samtidig få indsamlet penge til skolen.

Det har vist sig, at avisindsamling meget hurtigt kan indbringe større beløb, idet vi i løbet af 3 uger fik ca. 500 kr. ind på trods af forholdsvis ringe tilslutning.

Det er meningen at fortsætte denne indsamling til næste år, og vi håber, at hjemmene i højere grad end hidtil, vil støtte os.

H. C. Larsen. Leth Petersen.

Læsestuen.

Mange forældre er sikkert ikke klare over, at læsestuen er et af skolens lokaler, der rummer skolebibliotekets håndbogssamling. I skoletiden benyttes det af skolens største klasser som almindeligt klasselokale, men efter skoletid kan alle skolens elever fra 4. klasse og opefter komme og læse deres lektier eller arbejde med opgaver o.s.v. Der er her mulighed for at gøre eleverne fortrolige med en håndbogssamling, så de senere kan finde rundt på et større bibliotek.

Det er vist almindelig kendt, at mange forældre sættes i arbejde, når deres børn har fået stile- eller emneopgave for. Det er selvfølgelig ikke meningen. Eleverne skal helst selv søge sig viden om emnet, og det har de mulighed for på læsestuen. Desuden er vi på Kirsebærhavens skole så heldige at have skole- børne- og voksenbibliotek under samme tag, og det giver rige muligheder for at skaffe de rigtige materialer til opgaverne. Jeg håber, at mange vil benytte sig af dette lokale næste skoleår.

Åbningstid: 15. september – 15. april, 3 gange ugentlig i 2 timer.

Ellen Pedersen.

Gaver til samlingerne.

I løbet af de sidste par år har adskillige – dels børn, der har deres daglige skolegang her, dels andre, som interesserer sig for skolen – henvendt sig til os med forskellige ting, de gerne ville forære til skolens naturhistoriesamling.

Disse ting, som nu mange vil kunne få glæde og gavn af, udgør en hel lille samling for sig selv, som mange skoler ville misunde os. De, som har tilbragt deres barneår i en mindre skole, kan blot sammenligne deres egen skoles samling med den, som vi har fået foræret, og mange vil sikkert give mig ret i, at i mange af disse skoler var den totale naturhistoriesamling ikke nær så righoldig som den, der er givet her til skolen af private.

I nedenstående fortegnelse er opført, hvilke disse ting er og med angivelse af, hvem der har givet dem til skolen.

Barder og øreknogle fra hval: Mogens Nielsen, 6A₁. – Dådyrtak: Ingolf Olsen, 3æ. – Elsdyrta: Benny Madsen, 6A₁. – Gedehamsereder: Gert Skøtt Andersen og Klaus Jensen, 4v. – Guldsmed: Kjeld Sørensen, 5A. – Hale af tunfisk: Knud Lau Frederiksen, 5u. – Hugorm: Flemming Larsen, 5A. – Hvalrostand: Leif Andersen,

5u. – Konkylie, fyrsvamp: Jackie Jensen, 6A₁. – Korall: Tommy Larsen, 6A₁. – Lappedykker: Kjeld Frandsen, 4 kl., Hanstholm skole. – Næsehorns-bille, vandrende pind og forskellige andre insekter: Johnny Jensen, 6A₁, Flemming Jensen, 5A, Bruno Podrouzek, 1v. – Planteaftryk i sten: Bent Weischer, 6A₁. – Salamander: Tom Jøns-son, 5A. – „Sav“ fra savrokke: Christian Hermansen, 5u. – Skolopender: Else Ma-rie Daugård Hansen, 5u. – Silkeormepopper, gevir af indisk hjort: Søren Laursen, Capetown (Illu). – Snog: Sejr Brockmann, 3fu. – Snogeham: Kirsten Sørensen, 6a₁. – 2 alligatorer: Besætningen på „Christel Heering“. – Belgisk brevdue: Gilbert Nielsen, Lindebugten 7. – Bæltedyr og insektkasser: Hans Christensen, Vigerslevvej 264. – Edderfugl, tejt: Guldsmed Jørgensen, Vigerslevvej 278. – Farvetavle over saltvandsfisk: Erik Høgfeldt, Bekkersgårdsvænge 10. – Havørn (vingefang 2,20 m): Werner Podrouzek, Oehlenschlägersgade 26. – Et åg: kml. H. C. Larsen.

Skolen siger tak for alle disse værdifulde undervisningsmaterialer. – Også en forhåndstak til de, som evt. senere kommer med ting, de vil give os.

Aksel Hansen.

Indsamlingsdage.

Fra august 1960 til maj 1961 har skolens elever gjort en fin indsats ved de for- skellige indsamlingsdage. Der har været tale om: Arbejdersamariterne – Landsfore-ningen: Evnesvages Vel – Nationalforeningen til Tuberkulosens bekæmpelse – Lands-foreningen til Kræftens Bekæmpelse – Kvindernes internationale Liga for Fred og Frihed – Børnenes Kontor – Julestjernen – Dybbølsdagen – Barnets Dag – Forening for Hjælp til Sukkersyge. Ialt er der indkommet 5055 kr.

Skolen takker forældre og børn for bistand i det vigtige, samfundsnyttige ar- bejde.

Venlig hilsen

Bodil Toftdahl.

Hvad der er sparet, er fortjent!

Skolen får sine penge til den daglige drift fra kommunen. Der er fastsat et be- stemt beløb pr. elev pr. år. Beløbet er forskelligt for de forskellige klassetrin. Når vi har elevtallet pr. 1. september, kan vi beregne, hvor mange penge, vi kan råde over i det løbende år. Det bliver så vores opgave at forvalte pengene så godt som muligt, således at de bliver fordelt på en fornuftig måde til de mange ting, vi skal bruge.

Vor største udgift er vel nok indkøb af bøger og hefter. For at holde denne ud- gift på så lille et beløb som muligt, er det, at vi beder om hjemmenes støtte. Alle kan sikkert se, at det har stor betydning for økonomien, at bøgerne holdes pæne så længe som muligt. Derfor forlanger vi, at alle udleverede bøger skal forsynes med bind, og at der ikke tegnes eller skrives i dem.

Vi beder hjemmene støtte os i vore bestræbelser for at gennemføre dette. Hvis De ser, at Deres barn mangler bind om en bog, så sørg for, at det bliver lagt om. Lad ikke bogen være med ved frokost eller kaffedrikning, således at den risikerer at få fedtpletter o. lign.

Ved påpasselighed holder bøgerne længere, og skolen kan bruge de derved sparede penge til de mange andre ting, der er med til at sætte kulør på moderne undervisning.

K. D. Poulsen.

Besøg og gaver.

Som en af Københavns nyeste skoler får „Kirsebærhaven“ mange besøg. Skolefolk af alle hudfarver og kommunale udvalg fra hele Europa rejser til Danmark og ser på skolearkitektur, og endnu er vi ikke mere besværede end bærede af besøgene.

Det sker, at gæsterne har gaver med. Af den polske Sejm (rigsdag) fik vi et dejligt fotoalbum i læder, fra *Bremen, Mainz, Växjö* og *Finland* har vi fået bøger, og *Oulu*-universitetet, der 100 mand gav en flot koncert i skolegården, sendte os som kvittering en fornem glasvase. Samtidig har vi modtaget invitationer til genbesøg, og vi glæder os til i de kommende år at gøre dem til virkelighed.

Film.

Da Københavns bystyre lod *Jørgen Roos* lave en film om vor by – en film, der som kortfilm blev nomineret til en „Oscar“, blev han bl. a. henvist til „Kirsebærhaven“. Det smittede af på andre filmfolk, så vi fik lov at lægge kulisser til „Gymnasiepigens“ (Palladium), og sidst har „Nordisk“ indspillet en række scener til Cirkus Buster-filmen. Skolens fond har til udsmykningsformål modtaget diverse erkendtheder som tak. – Tak!

Nye hvide kitler.

Inger Einfeldt.

Mellem tandlægenes organisation og Københavns kommune har der gennem nogle år hersket konflikt, med det resultat, at kun den ene af skolens to tandklinikker – på grund af personalemangel – kunne sættes i gang ved skolens åbning. Sidste sommer fik borgmesteren imidlertid konflikten bilagt, og hurtigt viste der sig to nye medarbejdere herude, som vi hermed bringer portrætter af og byder velkommen. Det er tandlæge fru *Inger Einfeldt* og kli-

Katy Præstrud.

nikassistent fru *Katy Præstrud*. De havde begge hidtil gjort tjeneste på klinikken på Ny Carlsbergvej.

Også hos skolelægen er der sket personaleændring. Dr. *Munkholm*, som bor på Amager, har opnået en ledigbleven stilling på Skolen ved Sundet og er her bleven afløst af dr. *Ib Boesen*, som også er skolelæge på Virum Statsskole, og som iøvrigt virker på Rigshospitalets poliklinik.

Velkommen på „Kirsebærhaven“, Doktor!

Ib Boesen.

Vera Wätjen viceinspektør.

Vera Wätjen.

Sidste sommerferie indtraf der det triste, at vi måtte sige farvel til Vera Wätjen, men *skulle* det endelig være, kunne det ikke ske på en bedre måde. Hun blev nemlig udnævnt til viceinspektør på „Højdevangen“, vor højtragende genbo-kollega på Amager-siden. Skønt meget ung i tjenesten er der ingen tvivl om, at Vera gør fyldest i sit nye embede; det har hendes nye kolleger nok allerede mærket. Hun har både energi og arbejdskraft udover det almindelige, desuden er hun fuld af hjælpsomhed og gode ideer. Hun hører til de mennesker, der kan alt – f. eks. også skrive festsange – og som derfor får en masse læsset på sig i løbet af kort tid. Til hendes mange dyder hører trofasthed. På vore runde dage er der altid en hilsen fra hende. Skolen ønsker til lykke med den nye stilling og siger tak for to rigtydende år på „Kirsebærhaven“.

For og bag.

Forsiden til årsskriftet skyldes denne gang 4u og v's drenge. Den giver samtidig et lærerigt indblik i, hvordan tegneundervisning f. eks. drives i dag.

Drengenes tegnelærerinde, *Tove Persson*, foreslog dem den opgave at lave et fællesarbejde om, hvad børn bestiller i frikvarteret. Man drøftede de forskellige muligheder, hvorefter hver drenge gik løs på sin opgave. Siden blev de enkelte arbejder klippet ud og klistret op til en sammenkomponeret helhed. Billedet er meget større i virkeligheden end her på omslaget. Det er blevet rammet ind og har hængt en tid på den brede gang uden for lærerværelset.

Bagsiden af skriftet viser nogle af skolens store elever på „Louisiana“. Dagbladet „Aktuelt“ inviterede dem derop, for at de kunne tilkendegive deres mening om billederne på Sonja Henie-udstillingen. Resultatet blev som altid ved sådanne lejligheder stærkt divergerende udtalelser, hvilket vel også var hensigten. Roses skal de unge mennesker i al fald, fordi de talte usnobbet og karsk fra leveren.

Tak til forskellige.

Henning Østerberg.

At lave et årsskrift som fællesforetagende er et slæb for den, der skal hale manuskripterne fra folk. Hertil er *Østerberg* som født: ihærdig og charmerende. Men *bidragyderne* må retfærdigvis også takkes. Det samme gælder *Vagn Hansen* og „Valbybladet“ for overladelse af klicheer. – Tak også til Ungdomsklubben i „Vinhaven“ for lån af hytte mange gange i årets løb, til *Heering* for juletræ og *Gilbert Nielsen* for fod til træet, til *Cola* for beredvillighed på vor fødselsdag, til *Valby Maskinfabrik* fra 8t og til *Jørgen Hansen* fra skolenævnet for numre til alle vore borde.

Byggearbejder.

Skolens byggeregnskab står foran sin afslutning; derfor har vi haft det livligt med håndværkere i foråret. Der er lavet: glemmerum (1500 kr.), bedre lys i gymnastiksalen, gitterdør af træ i forhallen og forbedrede ventilationsforhold i lærernes omklædningsrum i svømmehallen.

Nu er vi meget spændt på, om vi for de sidste penge på bevillingen får lov at lave et filmrum i kælderen. Vi krydser fingre.

Personaleforhold.

Lis Nørbo Madsen og *Ulla Nielsen* har hele skoleåret været på kursus, henholdsvis tale- og gymnastik-. *Karen Weiss Pedersen* og *Bende Larsen* har vikarieret. *Ebba Cailloux* har haft orlov, og *Signe Wiskum* har læst hendes skema. På kursus i fysik i tre måneder har *A. V. Hansen* været. *Elsebeth Grum* trådte i stedet. Ved *Vera Wätjens* udnævnelse til viceinspektør overtog *Kirsten Rendtorff* hendes skema. *Lillian Ivanouw* har haft halvt skema, idet hun gør tjeneste som skolepsykologassistent – også næste år. Som nye navne tiltrådte *Louis Nielsen* fra Oehlenschlägersgades skole, *Betty Fenger Hansen* fra eksamensbordet og i halvt håndarbejdsskema *Hanne Juul* fra Ny Østengaard. Nye i 1961-62 bliver *Karen Olsen* fra Frankrigsgade, vikarerne *Kirsten Kappel*, *Nonni Schrøder* og *Jørgen Kaliszan*. Fra Island kommer fast vikar *Magnus Jønsson* i vakant skema. – *Inge Poulsen* har ved giftermål skiftet efternavn til *Vidø*.

Stauder.

I et tidligere årsskrift efterlyste vi stauder til skolens afskæringsbede. Vi har af kommunens gartnerafdeling modtaget adskillige og benytter lejligheden til at sige tak for dem og i det hele taget for pasningen af vore grønnegårde og omgivelser. Haveejere, børn og forældre takkes ligeledes. Der er nu kun et par tomme bede tilbage, så er skolen selvforsynende med blomster det halve af året.

Skolenævnet og Forældreforeningen.

Det forløbne år har også for skolenævnets vedkommende været præget af det stedse stigende antal elever på de store klassetrin. Dette har blandt andet givet sig udslag i, at vi har haft en del henvendelser om udmeldelse i det 8. skoleår. Det giver mig anledning til her at præcisere skolenævnets stilling, nemlig at vi af hensyn til skolegangen og ikke mindst til de unge selv må kræve, at der foreligger et dokumenteret tilbud om læreplads eller anden uddannelse, før man fra nævnets side kan tiltræde en udmeldelse.

Foruden de normale skolenævnmøder har vi været medarrangører af forældre-mødet i forbindelse med forældreugen. I samarbejde med Ny Østengård havde vi et vellykket erhvervsmøde på Ny Østengårds skole, hvortil elever – med forældre – fra afgangsklasserne var inviteret. Med samme skole havde vi et møde her på Kirsebærhaven, hvor politiinspektør Jersild talte om prostitutionen og dens problemer, navnlig med hensyn til de helt unge.

Forældreforeningen holdt generalforsamling d. 2. maj, hvortil der var alt for lille tilslutning. Bestyrelsen har iøvrigt indvilget i at indtræde som bestyrelse for Kirsebærhavens skoleklubber, denne nyskabelse som på lærerpersonalets initiativ blev startet i efteråret, og som fik en fortjent succes og god tilslutning vinteren igennem.

Ligesom tidligere år forsøgte vi at starte studiekredse for forældrene. Der blev gennemført en kreds i dramatik på 16 deltagere og med Frank Pilo som leder. Deltagerne opførte 2 små enaktere ved skoleklubbernes udstilling ved sæsonens slutning, hvor også vor keramikreds, som har været besøgt af 22 deltagere med Gudrun Poulsen som leder, udstillede deres keramikting.

På skolenævnets og Forældreforeningens vegne

Jørn C. Busted,
formand.

Årets Lucia-optog, fot. Nick Toftdahl.

Årsafslutningen 1961.

(Besøgsdage).

TIRSDAG DEN 20. JUNI

			Lærer.	Gæstelærer.
1 v	(nr. 1)	kl. 8- 9	dansk ..... <i>Kirsten Pihl</i>	
		- 9-10	regning ..... <i>K. Weiss-Pedersen</i>	
1 x	(nr. 3)	kl. 8- 9	dansk ..... <i>Betty Fenger Hansen</i>	
		- 9-10	regning ..... <i>S. Wiskum</i>	
2 v	(nr. 1)	kl. 8- 9	regning ..... <i>Bendt Thuesen</i>	
		- 9-10	dansk ..... <i>Tove Persson</i>	
2 x	(nr. 6)	kl. 8- 9	dansk ..... <i>Inge Nissen</i>	
		- 9-10	regning ..... <i>K. Brinkløv Jensen</i>	
2 y	(nr. 4)	kl. 8- 9	dansk ..... <i>Inge Poulsen</i>	
		- 9-10	regning ..... <i>Betty Fenger Hansen</i>	
3 A	(nr. 9)	kl. 8- 9	regning ..... <i>Louis Nielsen</i>	
		- 9-10	dansk ..... <i>Bodil Toftdahl</i>	
3 y	(nr. 5)	kl. 8- 9	dansk ..... <i>P. Leth Petersen</i>	
		- 9-10	regning ..... <i>Jytte Jakobsen</i>	
3 z	(nr. 8)	kl. 8- 9	dansk ..... <i>Sigrun Nordstrøm</i>	
		- 9-10	regning ..... <i>Kirsten Pihl</i>	
3 æ	(nr. 11)	kl. 8- 9	dansk ..... <i>A. V. Hansen</i>	
		- 9-10	regning ..... <i>Sigrun Nordstrøm</i>	
4 z	(nr. 10)	kl. 8- 9	dansk ..... <i>Jytte Jakobsen</i>	<i>Else Rahr</i>
		- 9-10	regning ..... <i>P. Leth Pedersen</i>	<i>Aksel Hansen</i>
5 a	(nr. 14)	kl. 8- 9	regning ..... <i>Birthe Nielsen</i>	<i>Bende Larsen</i>
		- 9-10	dansk ..... <i>Birgit Madsen</i>	<i>Bende Larsen</i>
5 A	(nr. 12)	kl. 8- 9	dansk ..... <i>Aksel Rasmussen</i>	<i>Ove Rud</i>
		- 9-10	regning ..... <i>Bendt Thuesen</i>	<i>H. C. Larsen</i>
5 B	(nr. 17)	kl. 9-10	dansk ..... <i>Birthe Schmidt</i>	<i>Louis Nielsen</i>
		- 10-11	regning ..... <i>Bendt Thuesen</i>	<i>K. Brinkløv Jensen</i>
6 A ₁	(nr. 24)	kl. 8- 9	dansk ..... <i>John Rasmussen</i>	<i>H. C. Larsen</i>
		- 9-10	regning ..... <i>Frank Pilo</i>	<i>John Rasmussen</i>
6 A ₂	(nr. 21)	kl. 8- 9	regning ..... <i>B. Milø</i>	<i>Aksel Hansen</i>
		- 9-10	dansk ..... <i>A. V. Hansen</i>	<i>Mygind Knudsen</i>
6 A ₃	(nr. 19)	kl. 8- 9	dansk ..... <i>Henning Østerberg</i>	<i>Tove Persson</i>
		- 9-10	regning ..... <i>Inge Nissen</i>	<i>Henning Østerberg</i>

				Lærer.	Gæstelærer.
7 au	(nr. 25)	kl. 8- 9	regning	Daniel Nielsen	Frank Pilo
		- 9-10	dansk	B. Milø	Aksel Rasmussen
7 av	(nr. 18)	kl. 8- 9	regning	Per Kr. Thomsen	S. Wiskum
		- 9-10	dansk	Daniel Nielsen	Else Rahr
7 bu	(nr. 27)	kl. 9-10	dansk	Birthe Nielsen	Inge Poulsen
		- 10-11	regning	B. Milø	Birthe Schmidt
3 fu	(nr. 28)	kl. 8- 9	dansk	Bodil Toftdahl	Birgit Madsen
		- 9-10	regning	Henning Lehm	Ove Rud
8 t	(fv)	kl. 8-11	fysik	K. D. Poulsen	Inge Chrestensen
8 t	(nr. 20)	kl. 8-11	engelsk	Kirsten Rendtorff	Julie Agersnap
III u	(nv)	kl. 8-11	naturhistorie	Grethe Mathiasen	Ellen Pedersen
III v	(nr. 26)	kl. 8-11	dansk	Palle Bodnia	Else Folkov

Gårdvagter kl. 7⁵⁰- 8: lille gård: Tove Persson, store gård: Aksel Hansen.

Gårdvagter kl. 8⁵⁰- 9: lille gård: Bende Larsen, store gård: H. C. Larsen.

Gårdvagt kl. 9⁵⁰-10: store gård: Birthe Schmidt.

ONSDAG DEN 21. JUNI

1 u	(nr. 1)	kl. 8- 9	regning	S. Wiskum	
		- 9-10	dansk	Else Folkov	
1 y	(nr. 4)	kl. 8- 9	dansk	K. Brinkløv Jensen	
		- 9-10	regning	K. Brinkløv Jensen	
1 z	(nr. 5)	kl. 8- 9	dansk	Inge Chrestensen	
		- 9-10	regning	Betty Fenger Hansen	
2 u	(nr. 2)	kl. 8- 9	regning	Else Folkov	
		- 9-10	dansk	Julie Agersnap	
3 u	(nr. 16)	kl. 8- 9	dansk	Grethe Mathiasen	
		- 9-10	regning	Aksel Hansen	
3 v	(nr. 6)	kl. 8- 9	dansk	Ellen Pedersen	
		- 9-10	regning	Inge Poulsen	
3 x	(nr. 7)	kl. 8- 9	dansk	Kirsten Rendtorff	
		- 9-10	regning	Ellen Pedersen	
4 A	(nr. 9)	kl. 8- 9	dansk	Mygind Knudsen	H. C. Larsen
		- 9-10	regning	Mygind Knudsen	S. Wiskum
4 u	(nr. 13)	kl. 8- 9	regning	Aksel Rasmussen	A. V. Hansen
		- 9-10	dansk	Kirsten Rendtorff	Sigrun Nordstrøm
4 v	(nr. 14)	kl. 8- 9	dansk	Aksel Hansen	Birthe Nielsen
		- 9-10	regning	Aksel Rasmussen	Ove Rud
4 x	(nr. 12)	kl. 8- 9	regning	Birgit Madsen	Betty Fenger Hansen
		- 9-10	dansk	H. C. Larsen	Bende Larsen

		Lærer.		Gæstelærer.
4 y	(nr. 11)	kl. 8- 9	dansk ..... Else Rahr	Sigrun Nordstrøm
		- 9-10	regning ..... Jytte Jakobsen	Inge Chrestensen
5 b	(nr. 16)	kl. 8- 9	dansk ..... K. Weiss-Pedersen	Louis Nielsen
		- 9-10	regning ..... K. Weiss-Pedersen	A. V. Hansen
5 u	(nr. 17)	kl. 8- 9	regning ..... Ove Rud	P. Leth Petersen
		- 9-10	dansk ..... Frank Pilo	Louis Nielsen
6 a ₁	(nr. 15)	kl. 9-10	dansk ..... Else Rahr	Birgit Madsen
		- 10-11	regning ..... Ellen Pedersen	Jytte Jakobsen
6 bv	(nr. 30)	kl. 8- 9	dansk ..... Palle Bodnia	Henning Østerberg
		- 9-10	regning ..... P. Leth Petersen	Tove Persson
6 bu	(nr. 27)	kl. 8- 9	dansk ..... Inge Poulsen	Tove Persson
		- 9-10	regning ..... Else Diemer	Birthe Nielsen
7 a ₁	(nr. 18)	kl. 8- 9	regning ..... Birthe Schmidt	Frank Pilo
		- 9-10	dansk ..... Lilian Ivanouw	Birthe Schmidt
3 fv	(nr. 28)	kl. 8- 9	dansk ..... Else Diemer	Lilian Ivanouw
		- 9-10	regning ..... Daniel Nielsen	Henning Østerberg
8 t	(nr. 20)	kl. 8-11	regning ..... B. Milø	Per Kr. Thomsen
8 t	(nr. 21)	kl. 8-11	tysk ..... Bendt Thuesen	Inge Nissen
III u	(nr. 29)	kl. 8-11	historie ..... Bodil Toftdahl	Henning Lehm
III v	(nr. 26)	kl. 8-11	engelsk ..... John Rasmussen	Kirsten Pihl

Gårdvagter kl. 7⁵⁰- 8: lille gård: Louis Nielsen, store gård: H. C. Larsen.
 Gårdvagter kl. 8⁵⁰- 9: lille gård: Sigrun Nordstrøm, store gård: Birthe Nielsen.
 Gårdvagt kl. 9⁵⁰-10: store gård: Jytte Jakobsen.

*Alle, der interesserer sig for skolens arbejde, indbydes til at overvære timerne
 og til at se udstillingen i forhallen.*

Afslutning holdes den 21. juni kl. 19³⁰ i drengesalen.

Kirsebærhavens skole, juni 1961.

Orla Lundbo.

